

[Sevelsted.]

have lidt at vide af Ministeren om, hvad hans Begrundelse er for, at de skal være særlig store. Ministeren kan jo ikke benægte — og forsøgte det heller ikke —, at Arbejdsløsheden for 1929—30 ikke har været tilnærmelsesvis saa stor som for 1928—29. Derfor synes jeg, man har en begrundet Forhaabning om, at Hjælpekasseudgifterne heller ikke vil blive saa store for indeværende Aar.

For øvrigt var det Svar, Ministeren gav mig paa mit Spørgsmaal om, hvor stort et Beløb vi kunde forvente at Ministeren vilde stille Forslag om til Efteraaret, naar Rigsdagen kom ind igen, som det ordinære Tilskud til Kommunernes Udgifter til Hjælpekasserne i 1929—30, ikke meget oplysende: Ministeren vilde i saa Henseende fuldstændig forbeholde sig, hvad han vilde stille Forslag om, og vilde se, hvor store Udgifterne havde været for Hjælpekasserne i 1929—30. (*Socialministeren*: [Steincke]): Det er da meget naturligt!). Ja, det er meget naturligt, det har Ministeren Ret i; men vilde det saa ikke ogsaa være meget naturligt, om Venstre sagde: Inden vi gaar med til denne Million, Ministeren har stillet Forslag om her, ønsker vi at se, hvor store Udgifterne kan blive i saa Henseende, og naar vi har faaet Oplysninger om, hvor store Udgifterne for 1929—30 kan blive, og det virkelig viser sig, at det er den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, der er Hovedaarsagen til, at Udgiften for Hjælpekasserne er gaaet saa stærkt op, vil vi muligvis medvirke til Lovforslagets Genneførelse. Men de Oplysninger maa vi forlange, inden vi kan gaa ind i en Realitetsforhandling om det foreliggende Forslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg kan vedvarende ikke — og navnlig ikke, naar jeg sammenligner Forholdene nu med Forholdene i 1928, der bevirkede, at Venstre-regeringen under Forhold, hvor Hjælpekasseudgifterne i hvert Fald var langt mindre, end det ærede Medlem godt ved de vil blive for 1929—30 — forstaa, hvorfor man i Øjeblikket vægrer sig ved i hvert Fald at yde 1 Mill. Kr. og ikke kan slaa sig til Taals med, at man til Efteraaret, naar man har ydet denne Million nu, kan undersøge, hvorvidt det desuagtet vil være relativt rimeligt at yde yderligere halvanden Million Kroner. Der kan jo ikke ske noget, Venstre er jo til Efteraaret Herre over at modsætte sig, at der ydes halvanden Million, hvis Oplysningerne viser sig at være saa

meget gunstigere, end nogen af os i Øjeblikket maa formode.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bresemann: Naar der fremsættes Ønske om Nedsættelse af Udvalg, modsætter man sig jo ikke dette. Jeg befinder mig i det beklagelige Tilfælde at skulle anbefale Nedsættelsen af Udvalg om denne Sag. Jeg havde, som jeg udtalte før, haabet, at vi havde kunnet undgaa det, men da vi ikke kan det, fordi der er fremsat Ønske derom, vil jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Pinstrup): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Tirsdag den 11. Marts Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Kommuner.

3) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 123 af 1. Juni 1929, for saa vidt angaar Lovgivningen om Færgævæsenet og om Jernbaner af lokal Betydning (Privatbaner) i de sønderjydske Landsdele.

4) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 om Berettigelsen til at udføre Arbejder ved Vand-, Gas- eller Elektricitetsværker m. v.